

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIX. — Wydana i rozesłana dnia 6. czerwca 1918.

Treść: (№ 194—202.) 194. Rozporządzenie, w sprawie wysyłania kos i sierpów. — 195. Rozporządzenie, którym wydaje się przepisy uzupełniające co do obrotu skórą wyprawną. — 196. Rozporządzenie, dotyczące ulg dla sprowadzonych skór wyprawnych i surowych i dla skórek. — 197. Rozporządzenie, w sprawie ograniczenia cen obuwia. — 198. Obwieszczenie, mające na celu sprostowanie błędu w rozporządzeniu ministerjalnem z dnia 3. listopada 1917, w sprawie przesyłek obuwia i skóry. — 199. Obwieszczenie, w sprawie obliczania cen za obuwie. — 200. Obwieszczenie, w sprawie materiałów zastępczych przy obuwie. — 201. Obwieszczenie, dotyczące przepisów o wyrobie obuwia. — 202. Obwieszczenie, tyczące się wyjątków od obowiązku karty zapotrzebowania na obuwie (lista wolna).

194.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem kolei żelaznych z dnia 31. maja 1918,

w sprawie wysyłania kos i sierpów.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917,
Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Kosy i sierpy wszelkiego rodzaju wolno wysyłać do miejscowości leżących poza granicami Austrii tylko na podstawie poświadczenia przewozowego, wystawionego według załączonego wzoru przez Związek gospodarczy wytwórców kos i sierpów w Kirchdorf (Austria górna). Przewożenie kos i sierpów do miejscowości leżących poza granicami Austrii wozami i przyjmowanie takich przesyłek do przewiezienia wozami do wymienionych miejscowości może się odbywać tylko na podstawie przepisanej poświadczenia przewozowego.

W razie wysyłania kos i sierpów kolejami żelaznymi lub przedsiębiorstwami żeglugi parowej

winiem wysyłający dołączyć do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez Związek gospodarczy wytwórców kos i sierpów w Kirchdorf.

Dla przesyłek zarządu wojskowego, dla przesyłek z zagranicy celnej, z Węgier, z Bośni i Hercegowiny, tudzież dla przesyłek, przyjętych już do przewiezienia przez przedsiębiorstwa przewozowe w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie są potrzebne takie poświadczenia przewozowe.

§ 2.

Za każde wykroczenie przeciw przepisowi niniejszego rozporządzenia będą karane władze polityczne pierwszej instancji grzywną do 20.000 K lub karą aresztu do 6 miesięcy. Kary te mogą być wymierzone także obok siebie. Ponadto może władza polityczna orzec przepadek przedmiotów, do których się odnosi czyn karygodny, a jeżeli przekroczenie popełniono w wykonywaniu przemysłu, utratę uprawnień przemysłowego.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wieser wr

Poświadczenie przewozowe na kosi i sierpy.

Imię i nazwisko wysyłającego .....

w ..... jest uprawniony do przewiezienia
..... kg kos (sierpów),

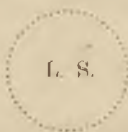
w czasie od ..... do .....

z (nazwa stacji nadania) .....

do (nazwa stacji przeznaczenia) .....

koleją, okrętem parowym lub wozem pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy)
..... w .....

Kirchdorf, dnia ..... 19..

Związek gospodarczy wytwórców kos i sierpów.

Poświadczenie to należy dołączyć trwale do dokumentu przewozowego.
Dołączenie poświadczenia należy uwidocznić w dokumencie przewozowym.
Poświadczenie odbierze stacja przeznaczenia.

195.

**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrem robót
publicznych z dnia 5. czerwca 1918,**

którem wydaje się przepisy uzupełniające co do
obrotu skórą wyprawną.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917,
Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, w uzupełnieniu
postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia
16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 355,
w sprawie obrotu skórą wyprawną, co następuje:

§ 1.

Przepisy mniejszego rozporządzenia odnoszą
się do niżej wymienionych gatunków skór, z wy-
jątkiem skóry lakierowanej:

1. do garbowanej chromem skóry wołowej,
końskiej i cielęcej,
2. do skóry świńskiej,
3. do skóry owczej, jagnięcej, kozłej, koziej
i kozłęcej na wszelki sposób garbowanej.

§ 2.

Producenci skóry winni oddawać co tydzień
swoje zapasy skóry wymienionych w § 1. ga-
tunków, począwszy od dnia wejścia w życie
mniejszego rozporządzenia spółce dla zakupu
skóry i obuwia (Wiedeń, I., Hebelgasse 13) lub
odbiorcom wymienionym przez tę spółkę.

Od chwili wejścia w życie niniejszego roz-
porządzenia wolno wymienione gatunki skóry po-
bierać od producentów skóry tylko na podstawie
zarządzenia wspomnianej spółki.

Hurtownikom wolno zapasy nabyte przed
wejściem w życie rozporządzenia sprzedawać do-
wolnie do dnia 30. czerwca 1918 drobnym
handlarzom, przerabiającym skórę, stowarzyszeniom
konsumentów lub urzędom. Co z tego nie zostało
jeszcze oddane kupcom w owym dniu, to należy
oddać wspomnianej spółce.

Drobni handlarze mogą te zapasy, które na-
byli nie w drodze obrotu unormowanego tem
rozporządzeniem, lecz jeszcze we wolnym obrocie,
sprzedać dowolnie do dnia 31. lipca 1918 prze-
rabiającym skórę. Pozostałe ewentualnie resztki
zapasów winni oddać wspomnianej spółce.

Przedsiębiorstwom, przerabiającym skórę wy-
szególnionych w § 1. gatunków pozostawi się
do przerobienia we własnym zakładzie te zapasy,
które nabyli jeszcze we wolnym obrocie, o ile
przerobienie będzie uskutecznione do (3½ mie-
siąca po ogłoszeniu). Nie przerobione do tej
chwili resztki zapasów należy oddać wspomnianej
spółce.

Wymienionych w § 1. gatunków skór nie
wolno przerabiającym skórę sprzedawać dowolnie,
lecz muszą być one oddawane wspomnianej spółce
i mogą być sprowadzone od przerabiających skórę
tylko na podstawie zarządzenia wspomnianej spółki.

§ 3.

Skóra sprowadzona z zagranicy celnej musi
być do 8 dni po sprowadzeniu oddana spółce
dla zakupu skóry i obuwia, o ile skóry nie spro-
wadzono na rachunek przerabiającego skórę, celem
przerobienia jej w jego własnym przedsiębiorstwie.

§ 4.

Spółka dla zakupu skóry i obuwia ma roz-
porządzać oddanymi jej zapasami według wska-
zówek Ministerstwa handlu.

§ 5.

O ileby dopełnienie zawartych umów dostawy
pozostawało w sprzeczności z przepisami niniej-
szego rozporządzenia, to jest ono wzbronione.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie wpły-
wają na dopełnienie zleceń dostawy zarządu woj-
skowego.

§ 6.

Co do warunków oddania, co do oznaczenia
ceny za skórę sprowadzoną, jaka ma być oddana
spółce dla zakupu skóry i obuwia i co do kon-
trolli nad przestrzeganiem przepisów niniejszego
rozporządzenia obowiązują postanowienia §§ 6.
do 10. rozporządzenia ministeryalnego z dnia
16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 355.

§ 7.

W razie zachodzących ważnych powodów
może Ministerstwo handlu zezwolić na wyjątki
od przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 8.

Za wykroczenia przeciw przepisom tego rozporządzenia będą karali władze polityczne pierwszej instancji aresztem do 6 miesięcy lub grzywnami do 20.000 K. W razie ukarania można orzec także przypadek przedmiotów, do których odnosi się czyn karygodny i utratę uprawnienia przemysłowego. Wspomniane kary mogą być wymierzone także obok siebie.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wieser wlr.

196.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 5. czerwca 1918,

d dotyczące ulg dla sprowadzonych skór wyprawnych i surowych i dla skórek.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, uchylając rozporządzenie ministeryjne z dnia 20. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 112, co następuje:

§ 1.

W celu uzyskania ulg w cenach, przewidzianych w § 9., rozporządzenia ministeryjnego z dnia 16. października 1916, Dz. u. p. Nr. 355, należy w celu załatwienia czynności cłowych złożyć pisemne deklaracje towarów w czterokrotnym wygotowaniu. W nich należy prócz wymaganych dat ogólnych, wymienić:

- rodzaje dowożonych skór wyprawnych, surowych i skórek według ich nazwy, przyjętej w zwyczajach handlowych,
- łącną wagę w kilogramach dla każdego gatunku dowożonej skóry wyprawnej,
- ilość sztuk i łączną wagę dowożonych skór surowych i skórek i to osobno co do skór wołowych i cielęcych (łącznie z cielętami odstawionymi od matki i jednorocznymi bykami), według następujących klas wagi:

Skóry surowe	{	do 22 $\frac{1}{2}$ kg
		od 23 do 29 $\frac{1}{2}$ kg
		od 30 do 39 $\frac{1}{2}$ kg
skórki cielęce	{	od 40 do 49 $\frac{1}{2}$ kg
		solone { do 4 kg
		{ ponad 4 kg
{ do 2 kg		
{ ponad 2 kg		

Podobne deklaracje towarowe należy składać co do przesyłek, przybywających pocztą, jeśli czyni się starania o uzyskanie ulg co do tych przesyłek.

§ 2.

Dowożoną skórę wyprawną każdego gatunku — o ile strona złożyła deklarację towarową, odpowiadającą przepisom § 1. — winien urząd cłowy, załatwiający czynność cłową oznaczyć przez odciśnięcie stempla na każdej poszczególniej sztuce i różnych jej częściach i przez umieszczenie pod nim słowa „dowóz“.

Urząd cłowy, załatwiający czynność cłową, winien przesać Biuru dla zgłoszeń skór w c. i k. Ministerstwie wojny (Wiedeń, I., Kolowratring 14), zaopatrzony potwierdzeniem co do dokonania ostemplowania trzeci egzemplarz deklaracji towarowej, a Związkowi gospodarczemu przerabiających skórę przedsiębiorstw (Wiedeń, I., Postgasse 1), czwarty egzemplarz.

§ 3.

W celu uzyskania ulg w cenach za skórę wyprawną, sporządzoną ze sprowadzonych skór lub skórek winny strony przesać Ministerstwu handlu w ciągu 14 dni po nadejściu towaru do obszaru cłowego, dowody dokonanego dowozu, to jest potwierdzoną przez władzę cłową deklarację towarową i o ile możności także rachunek co do sprowadzonego z zagranicy towaru.

Ministerstwo handlu wyda zgłaszającemu po zbadaniu tego dowodu potwierdzenie, że zgłoszenia dokonano należycie i zawiadamia o tem Biuro dla zgłoszeń skór w c. i k. Ministerstwie wojny i Związek gospodarczy producentów skór. Urzędy cłowe zbiorą trzecie i czwarte egzemplarze deklaracji towarów, które mają być wystawiane przy załatwianiu czynności cłowych co do skór surowych i skórek i prześlą je w dniach 15. i ostatniego każdego miesiąca Ministerstwu handlu dla umożliwienia zbadania dowodów stron.

Po wyrobieniu skóry wyprawnej, sporządzonej ze sprowadzonych skór i skórek winien producent prosić bezzwłocznie w Ministerstwie handlu o urzędowe ostemplowanie skóry, podając rodzaje wyrobionej skóry i jej ilości; Ministerstwo handlu wyda co do tego dalsze zarządzenia.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wieser wlr.

197.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości i Ministrem robót publicznych z dnia 5. czerwca 1918,

w sprawie ograniczenia cen obuwia.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, zarządza się, zmieniając częściowo rozporządzenie ministerjalne z dnia 9. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 94, co następuje:

I.

W miejsce przepisanego w § 2., punkt 1., rozporządzenia ministerjalnego z dnia 9. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 94, podawania imienia i nazwiska (firmy) i głównej siedziby producenta mogą producenci obuwia oznaczać obuwie także numerem, o którego przyznanie mają prosić Związek gospodarczy przerabiających skórę przedsiębiorstw.

II.

§§ 6. i 7. powołanego rozporządzenia zmienia się w następujący sposób:

Przekroczenia ceny.

§ 6.

Czy cena, obliczona za obuwie lub czy uwidoczniiona na obuwiu cena dla drobnej sprzedaży, odpowiada ogłoszonym przepisom co do obliczania

ceny, stwierdza właściwy sąd dla badania cen na doniesienie interesowanego lub z urzędu.

Sąd dla badania cen ma także stwierdzić na doniesienie interesowanego lub z urzędu, czy cena, policzona za naprawę obuwia, jest odpowiednią.

Sąd dla badania cen ma zbadać cenę, jeżeli są dostateczne dane, że przekroczono dopuszczalną cenę.

Sąd dla badania cen ma zbadać cenę także na prośbę Ministerstwa handlu, sądu, prokuratury państwa, władz politycznych i władz bezpieczeństwa.

§ 7.

Jeżeli cena obliczona za obuwie lub uwidoczniiona na obuwiu cena dla drobnej sprzedaży, przekracza cenę dopuszczalną na podstawie ogłoszonych przepisów co do jej obliczania, natenczas w pierwszym przypadku sprzedawcy, a w ostatnim przypadku obowiązanemu do wypisania ceny nałożyć należy w orzeczeniu zwrot nadpłaty na rzecz donosiiciela lub poszkodowanego, jeżeli on uczestniczył w postępowaniu, za nabyty przez niego towar.

Ten sam przepis ma zastosowanie, jeżeli sprzedawca żąda wyższej ceny niż uwidoczniiona na obuwiu cena dla drobnej sprzedaży, jeżeli dla siebie lub kogo innego przyjmuje zapłatę takiej ceny lub przyrzeczenie takiej zapłaty.

Również należy nałożyć zwrot nadpłaty na tego, kto policzył nadmierną cenę za naprawę obuwia.

Ponadto należy we wszystkich przypadkach w których stwierdzonem zostało wygórowane oznaczenie ceny, wyrazić w orzeczeniu sądu dla badania cen, że obowiązano do oznaczenia ceny wydać ma nadpłatę za wszystko inne obuwie odnośnego rodzaju, które z tem oznaczeniem ceny puścił w obrót w ostatnich trzech miesiącach. Orzeczenie takie należy wydać także wtedy, gdy obowiązano do wypisania ceny ugodził się z donosiicielem lub poszkodowanym.

Kwotę, którą należy w orzeczeniu ustalić, ma zobowiązany zapłacić politycznej władzy krajowej i można kwotę tę także ściągnąć w drodze egzekucyi politycznej; ściągniętych kwot należy

użyć na zaopatrzenie ludności. Nie dotyka to roszczenia poszczególnego nabywcy do wydania zapłaconej przez niego nadwyżki.

III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wieser wlr.

198.

Obwieszczenie Ministra handlu z dnia 5. czerwca 1918,

mające na celu sprostowanie błędów w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 3. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 437, w sprawie przesyłek obuwia i skóry.

Wstęp rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. listopada 1917, Dz. u. p. Nr. 437, ma zamiast „uchyla się przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. września 1917, Dz. u. p. Nr. 393“, brzmieć właściwie: „uchyla się postanowienia § 1. i § 2., ustęp 2., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. września 1917, Dz. u. p. 393“.

Zawarte w § 2., ustęp 1., tego ostatniego rozporządzenia, przytoczone niżej postanowienie karne pozostaje zatem w mocy:

„Czyny karygodne, wymienione w § 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 94, w sprawie ograniczenia ceny obuwia, podlegają w miejsce podanych tam kar karze pieniężnej do 20.000 K lub karze aresztu do 6 miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny. Kary te można orzec także obok siebie. Władza polityczna może orzec ponadto przepadek obuwia, do którego czyn karygodny się odnosi, a jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, także utratę uprawnień przemysłowych.“

Wieser wlr.

199.

Obwieszczenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 5. czerwca 1918,

w sprawie obliczania cen za obuwie.

Wydane w obwieszczeniu z dnia 9. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 95, przepisy o obliczaniu cen obuwia zmienia się i uzupełnia w podanych poniżej punktach, jak następuje:

I. Obliczanie kosztów zarządu wytwórców.

(Wyjawszy towar sporządzany na miarę przez rzemieślników, Rozdział A, III, powołanego obwieszczenia.)

1. Przy użyciu skóry której policzenie dozwolono wyjątkowo po cenie przewyższającej cenę oznaczoną w rozporządzeniu (§ 16., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 94), wolno wziąć za podstawę obliczenia kwoty kosztów zarządu tylko cenę oznaczoną w rozporządzeniu, a nie wyższą cenę zakupu.

Jeżeli się używa skóry, co do której niema cen oznaczonych rozporządzeniem, to za podstawę obliczenia kwoty kosztów zarządu nie wolno wziąć wyższych cen niż oznaczona w rozporządzeniu cena za terco, garbowane korą świerkową i chromową skórę cielęcą (czarną), stosownie do tego, czy chodzi o skórę na podeszwy lub wierzchnią.

2. Policzenie osobnego dodatku za sporządzenie normalnych poszczególnych par lub par na miarę albo części wierzchni do nich nie jest już dopuszczalne.

II. Warunki dostawy w handlu hurtownym obuwia.

(Rozdział D. 1., ustęp 3., powołanego obwieszczenia.)

Za skrzytne, za inny materiał użyty do opakowania na zewnątrz i za poszczególne kartony wolno policzyć cenę własnych kosztów, za poszczególne kartony jednak najwyższej 30 halerzy.

Wieser wlr.

200.

Obwieszczenie Ministra handlu z dnia 5. czerwca 1918,

w sprawie materiałów zastępczych przy obuwiu.

Na zasadzie postanowienia § 1., p. 2., rozporządzenia ministerialnego z dnia 9. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 96, zostały dotąd uznane za przydatne do użycia przy wyrobie obuwia i za dopuszczalne następujące materiały zastępcze:

Producent	Materiał zastępczy	Dopuszczalne użycie i inne uwagi
A. Obcas		
	Twarde drzewo	
Koch & Sp., stow. z o. p. Altkinsberg k. Chebu	Sztuczna skóra „Koko“	Obcas musi być od dolnej podeszwy co najmniej na 5 mm ze skóry
	Sztuczna skóra „Wako“	
Schwarzkopf & Sp. (Niemcy)	„Hildeite“	
Melvo, stow. dla skóry z o. p. (Niemcy)	„Melvo“	
Pawet Schulze (Niemcy)	„Skóra Futur“ („Crispinus“)	
Leon Wenzel, Bodenbach	Obcas drewniany z blaszaną pochwą	—
B. Podeszwa		
	Twarde drzewo	Bez ograniczenia
	Guma	
	Balata	
Henryk Fischer, Wiedeń, VI., Linke Wienzeile 40	Impregnowane podeszwy filcowe	tylko na półpodeszwy
John Finger, Wiedeń, II., Grosse Mohrengasse 24	Impregnowane podeszwy filcowe	tylko na półpodeszwy
Jan Montel, Wiedeń, XVII., Dornbacherstr. 103	Impregnowane podeszwy filcowe	tylko na półpodeszwy
Lederitwerke, Stow. dla surogatu skóry z p. p. we Wr.-Neustadt	Impregnowane podeszwy filcowe	tylko na półpodeszwy
Karol Sternberg, Wiedeń, VI. Mariahilferstr. 105	Impregnowane podeszwy filcowe	tylko na półpodeszwy

Producent	Materiał zastępczy	Dopuszczalne użycie i inne uwagi
C. Podeszwa wewnętrzna		
	—	Podeszwa wewnętrzna może być wzmocniona przez obciążenie jej tkaniną lub „Union“ (zobacz niżej)
	Drzewo	do trzewików z drewnianą podeszwą
Koch & Sp. Altkinsberg k. Chebu	„Union“	do towaru szytego i takstowanego, do trzewików lepionych zapomocą „Ago“ i do trzewików z drewnianą podeszwą
Karol Lenz ml., Sammingstein, Austria górna	„Ledrette“ (znana także jako brunatna nieprzemakalna „pokrywa patentowa“)	do towaru takstowanego i do trzewików z drewnianą podeszwą
Emil & Alfred Pollak, Wiedeń, XII., Meidlingerhauptstrasse	Sztuczna skóra	wyłącznie do trzewików takstowanych, szytych i kolkowanych, nie do towaru ramowego
Franciszek Jelinek, Tynisch	Sztuczna skóra	wyłącznie do trzewików takstowanych, szytych i kolkowanych, nie do towaru ramowego
Józef Gaslawsky, Tynisch	Sztuczna skóra	wyłącznie do trzewików takstowanych, szytych i kolkowanych, nie do towaru ramowego
Henryk Liebster, Wiedeń, III., Weissgärberlande 42	Płyty z odpadków skóry lupanej	wyłącznie do trzewików takstowanych, szytych i kolkowanych, nie do towaru ramowego, wymagana najmniejsza grubość 2 mm
D. Zapiętka		
Anstr. fabryka granitola (sztucznej skóry) i ceraty	Granitol	Bez ograniczenia
Niemieckie towarzystwo akcyjne dla sztucznej skóry (Niemcy)	—	—
Koch & Sp., Altkinsberg k. Chebu	„Union“, papa wyborowa	—
Emil & Alfred Pollak, Wiedeń, XII., Meidlinger Hauptstrasse	Sztuczna skóra	—
Franciszek Jelinek, Tynisch n. Adler	Sztuczna skóra	—
Koch & Schilling Böhlitz Ehrenberg, Saksonia	Papa wyborowa	—

Wieser wr.

201.**Obwieszczenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrem robót
publicznych z dnia 5. czerwca
1918,****dotyczące przepisów o wyrobie obuwia.**

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 96, ogłasza się następujące przepisy co do wyrobu:

Zabrania się sporządzania obuwia o cholewkach wyższych niż 17 *cm* i sporządzania takich cholewek (części wierzchnich). Wysokość cholewki mierzy się z boku cholewki od środka górnego brzegu aż do przegubu w miejscu, gdzie się zaczyna obcas. Cholewki wolno sporządzać tylko prostym krojem na górnym brzegu.

Buty, jak buty do konnej jazdy itp. wyjęte są z pod tych przepisów.

Wieser wlr.**202.****Obwieszczenie Ministra handlu
z dnia 5. czerwca 1918,****tyczące się wyjątków od obowiązku karty zapotrzebowania na obuwie (lista wolna).**

Na zasadzie § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 482, tyczącego się zarządzeń w sprawie zaopatrzenia ludności w obuwie, i zmieniając częściowo obwieszczenie z dnia 13. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 483, wylacza się oznaczone poniżej rodzaje obuwia aż do dalszego zarządzenia od obowiązku karty zapotrzebowania.

Lista wolna.

Trzewiki sporządzone w całości z drzewa, sandały z podeszwą drewnianą,

buty, trzewiki, domowe trzewiki i pantofle, sporządzone bez użycia skóry i bez użycia tkanin tekstylnych, co do których obowiązuje karta zapotrzebowania.

trzewiki z plecionek słomianych,

kałosze,

„kalessel“ i trzewiki dla małych dzieci, trzewiki kąpielowe.

Wieser wlr.